

A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A KAZAH KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN BUDAPESTEN, 1994. DECEMBER 7-ÉN ALÁÍRT EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és a Kazah Köztársaság között a kettős adózás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és a vagyonadók területén Budapesten, 1994. december 7-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által 2017. június 7-én, a Kazah Köztársaság által 2018. június 25-én aláírt, az adóalap-erőzió és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezmény (a továbbiakban: MLI) alkalmazására vonatkozó egybeszerkesztett szöveget.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és a Kazah Köztársaság által a letéteményeshez 2020. november 26-án benyújtott összevont MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezéseivel együtt alkalmazandóak szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezései mellett. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok az OECD Modellegyezmény rendelkezéseinek megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az Egyezmény terminológiájának megfelelően módosításra kerültek annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek egymással, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”) megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek értelmezését. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, annak nem célja a lényegi rendelkezések módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhasználathoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései már hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, melyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg a Kazah Köztársaság részéről 2020. június 24. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI az Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (források vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és a Kazah Köztársaság hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs okmány letétbe helyezésének, elfogadásának vagy jóváhagyásának időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, a Kazah Köztársaság esetében pedig 2020. június 24 és 2020. november 26. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma Magyarország esetében 2021. július 1. napja, a Kazah Köztársaság esetében pedig 2020. október 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Eltérő rendelkezés hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében a következő időpontoktól válnak alkalmazhatóvá:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont források tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően következik be;
- ii. minden egyéb kivetett adó tekintetében, azon adózási időszakra, amely 2022. január első napján vagy azt követően következik be.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS A KAZAH KÖZTÁRSASÁG KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEM- ÉS A VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és a Kazah Köztársaság,
megerősítve azon óhajukat, hogy a két ország gazdasági, tudományos, technikai és kulturális kapcsolatait fejlesszék és szorosabbá tegyék,

valamint **[HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által]** [attól az óhajtól vezetve, hogy egyezményt kössenek a kettős adózás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelem- és vagyonadók területén,]

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztül adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetetten részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből),

a következőkben állapodtak meg:

I. Fejezet

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA

1. Cikk

Személyi hatály

A jelen Egyezmény azon személyekre terjed ki, akik az egyik, vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. A jelen Egyezmény a beszédés módjára való tekintet nélkül kiterjed a Szerződő Államok, azok politikai egységei vagy helyi hatóságai által kivetett valamennyi jövedelem-, illetve vagyonadóra.

2. Jövedelem-, illetve vagyonadónak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelemre, a teljes vagyonra, vagy azok részeire vetnek ki, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereségre kivetett adókat, a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege után fizetett adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) a Magyar Köztársaságban:

(i) a magánszemélyek jövedelemadója,

(ii) a társasági adó,

(iii) a földadók,

(iv) az építményadó

(a továbbiakban: magyar adó);

b) a Kazah Köztársaságban:

(i) a vállalatok nyereség- és jövedelemadója,

(ii) a magánszemélyek jövedelemadója,

(iii) a magánszemélyek vagyonadója

(a továbbiakban: kazah adó).

4. Az Egyezmény továbbá alkalmazandó mindazon azonos vagy lényegileg hasonló adókra, amelyek a jelen Egyezmény aláírása után kerülnek bevezetésre, a létező adók mellett vagy azok helyett. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott minden lényeges változásról.

II. Fejezet

MEGHATÁROZÁSOK

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény szempontjából, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az alábbi kifejezések közül:

(i) a „Magyarország” kifejezés földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaságot jelenti,

(ii) a „Kazahsztán” kifejezés a Kazah Köztársaságot jelenti. Földrajzi értelemben használva a „Kazahsztán” kifejezés magában foglalja a parti vizeket, a kizárólagos gazdasági övezetet és a kontinentális talapzatot, amely felett a nemzetközi joggal összhangban Kazahsztán szuverén jogokat és joghatóságot gyakorolhat, és ahol a kazah adókra vonatkozó törvények alkalmazhatók;

b) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot, illetve minden más személyegyesülést;

c) a „társaság” kifejezés a jogi személyeket, illetve mindazon jogalanyokat jelenti, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintendők, és Kazahsztán esetében magában foglalja a részvénytársaságokat, a korlátolt felelősségű társaságokat, illetve minden olyan jogi személyt vagy egyéb szervezetet, amely a nyereségadó hatálya alá esik;

d) az „egyik Szerződő Állam”, illetve a „másik Szerződő Állam” kifejezések a szövegösszefüggésnek megfelelően Magyarországot vagy Kazahsztánt jelentik;

e) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása”, illetve a „másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik, illetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelentik;

f) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Állam vállalkozása által üzemeltetett hajó, légi vagy közúti szállító jármű által végrehajtott bármilyen szállítást jelent, kivéve, ha a hajót, légi vagy közúti szállító járművet kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

g) az „illetékes hatóság” kifejezés jelenti:

(i) Magyarországon: a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Kazahsztánban: a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

h) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

(i) mindazon magánszemélyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával bírnak,

(ii) mindazon jogi személyeket, társulásokat vagy egyesületeket, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam hatályos törvényeiből származik.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam általi alkalmazása esetén, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, az Egyezményben meg nem határozott kifejezésnek olyan jelentése van, mint amelyet arra nézve, annak az Államnak, azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre nézve az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Illetőséggel bíró személy

1. Az Egyezmény szempontjából az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a törvényei szerint ott lakóhelye, illetősége, állampolgársága, tényleges üzletvezetésének helye, a bejegyzés helye vagy bármely más hasonló ismérv alapján ebben az államban adóköteles.

E kifejezés magában foglalja továbbá az egyik Szerződő Állam Kormányát, annak politikai egységeit vagy helyi hatóságait, illetve e Kormány, politikai egység vagy hatóság ügynökségeit.

Ugyanakkor e kifejezés nem vonatkozik azon személyekre, akik az adott Szerződő Államban csak az ottani forrásokból származó jövedelmek vagy az ott lévő vagyon alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély a fenti 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírónak minősül, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, ahol állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, melyik Államban van a személy létérdekeinek központja, illetve, ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az államban tekintendő illetőséggel bírónak, ahol szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben e személy mindkét Államnak, illetve egyiknek sem állampolgára, úgy illetőségének kérdését a Szerződő Államok illetékes hatóságai közös megegyezéssel döntenek el.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírónak minősül, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, ahol tényleges üzletvezetésének helye van. Amennyiben tényleges üzletvezetésének helye nem határozható meg, úgy illetőségének kérdését a Szerződő Államok illetékes hatóságai közös megegyezéssel döntenek el.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény szempontjából a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen az alábbiakat:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,
d) a gyártelepet,
e) a műhelyet,
f) a bányát, olaj- vagy földgázkutát, a kőfejtőt vagy bármely más, a természeti erőforrások kiaknázására szolgáló telepet.

3. A „telephely” kifejezés magában foglalja továbbá:

a) az építési területeket, a kivitelezési, szerelési vagy berendezési munkálatokat, illetve az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységeket, de csak abban az esetben, ha a terület, munkálatok vagy tevékenység időtartama meghaladja a 12 hónapot; valamint

b) a természeti erőforrások feltárására irányuló berendezéseket vagy szerkezeteket, illetve az ezekkel kapcsolatos felügyeleti tevékenységeket, valamint a természeti erőforrások feltárására szolgáló fúrótornyokat vagy hajókat, de csak abban az esetben, ha azok használatának, illetve a tevékenységek folytatásának időtartama meghaladja a 12 hónapot; valamint

c) a szolgáltatások nyújtását, beleértve a tanácsadói szolgáltatást is, amelyeket egy illetőséggel bíró személy alkalmazottak vagy más személyzet révén folytat, de csak abban az esetben, ha az illető tevékenység (vagy olyan, hasonló természetű tevékenység, amely ugyanahhoz a projekthez kapcsolódik) időtartama az országban meghaladja a 12 hónapot.

4. Tekintet nélkül a jelen cikk fenti rendelkezéseire, nem minősülnek telephelynek:

a) azon berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak fenn;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelynek kizárólagos célja, hogy a vállalkozás számára javakat vagy árukat vásároljanak, illetve információt szerezzenek be;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelynek kizárólagos célja a vállalkozás számára bármely más kiegészítő vagy előkészítő jellegű tevékenység folytatása;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelynek kizárólagos célja az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjának folytatása, feltéve, hogy e kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1-2. bekezdés rendelkezéseire, ha egy személy - a független képviselőt kivéve, akire a 6. bekezdés alkalmazandó - az egyik Szerződő Állam vállalkozásának érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, akkor ez a vállalkozás ebben az Államban telephellyel bírónak minősül mindazon tevékenységek tekintetében, amelyeket számára ez a személy végez, kivéve, ha e személy tevékenységei a 4. bekezdésben foglaltakra korlátozódnak, amelyek, ha azokat állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Egy vállalkozás nem minősül az egyik Szerződő Államban telephellyel bírónak csupán azért, mert ott alkuusz, bizományos vagy más független ügynök révén tevékenységet folytat, feltéve, hogy e személyek rendes üzleti tevékenységük keretein belül járnak el.

7. Az a tény, hogy valamely társaság, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bír, a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró, vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) üzleti tevékenységet kifejtő társaságot irányít, illetve annak irányítása alatt áll, önmagában nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

III. Fejezet

A JÖVEDELEM ADÓZTATÁSA

6. Cikk

Ingtalan vagyomból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból (beleértve a mező- vagy erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az Egyezmény alkalmazásában az „ingatlan vagyón” kifejezést annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben a szóban forgó vagyón fekszik. E kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyón tartozékait, a mező- és erdőgazdaságban használt felszerelést és állatállományt, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdoni magánjogi rendelkezések vonatkoznak, az ingatlan vagyonból származó haszonélvezeti jogot, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítéseket. A hajók, légi vagy közúti járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más formájú használatából származó jövedelmekre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései alkalmazandók a vállalkozások ingatlan vagyonából, illetve a szabad foglalkozás gyakorlását szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelmekre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely révén fejt ki. Amennyiben a vállalkozás üzleti tevékenységét ily módon fejt ki, annak nyeresége a másik Államban adóztatható, ám csak abban a mértékben, amennyiben:

a) az ennek a telephelynek tudható be,

b) ugyanolyan vagy hasonló javaknak vagy áruknak a másik Államban való értékesítésének tudható be, mint amilyeneket a telephelyen keresztül értékesítenek.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban lévő telephelyen keresztül fejt ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett önálló vállalkozásként fejtene ki, teljesen független kapcsolatot tartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításakor levonhatók a telephely üzleti tevékenységével kapcsolatos költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül, hogy abban az Államban merültek-e föl, ahol a telephely fekszik, vagy másutt. Mindazonáltal ilyen levonások nem eszközölhetők az olyan összegek esetében, ha vannak ilyenek, amelyeket a telephely (a tényleges költségek megtérítésén kívül) a vállalkozás központjának, vagy bármely más irodájának jogdíjként, díjként, vagy hasonló térítésként fizetett szabadalmak vagy egyéb jogok használatáért, vagy jutalékként, elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért, illetve - a bankvállalkozások esetét kivéve - kamatként a telephelynek kölcsönzött pénzek után. Hasonképpen nem veendő figyelembe a telephely nyereségének megállapításakor a telephely által a vállalat központjának, vagy bármely más irodájának jogdíjként, díjként vagy hasonló térítésként szabadalmak, vagy egyéb jogok használatáért, vagy jutalékként elvégzett szolgáltatásokért vagy üzletvezetésért, illetve - a bankvállalkozások esetét kivéve - a vállalkozás központjának vagy bármely más irodájának kölcsönzött pénzért járó kamatként (a tényleges költségek megtérítésén kívül) felszámított összegek.

4. Nem tudható be nyereség egy telephelynek pusztán azért, mert javakat vagy árukat vásárol a vállalkozás számára.

5. Ha az egyik Szerződő Állam illetékes hatósága számára rendelkezésre álló, vagy akadály nélkül beszerezhető információ nem elégséges a vállalkozás telephelyének betudható nyereség vagy költség megállapításához, a nyereség az adott Állam adójogszabályainak megfelelően számítható ki, amennyiben e jogszabályok alkalmazása megfelel a jelen Egyezményben foglalt elveknek.

6. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, azon cikkekre vonatkozó rendelkezéseit a jelen cikk rendelkezései nem érintik.

7. A telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által élvezett, hajók, légi vagy közúti szállító járművek üzemeltetéséből származó nyereség csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azon nyereségekre is, amelyek valamely poolban, vegyes vállalkozásban vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik; vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve részt vesznek az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében, illetve tőkéjében részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyek független vállalkozások között állhatnának fenn, úgy az a nyereség, amit a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, ám e feltételek miatt nem ért el, e vállalkozás nyereségéhez hozzáadható, s ennek megfelelően adóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja - s ennek megfelelően megadóztatja - azt a nyereséget, amely után a másik Állam valamely vállalkozását ebben az Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség olyan, amit az először említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás a független vállalkozások között szokásos feltételekben állapodik meg egymással, úgy a másik Állam ennek megfelelően kiigazíthatja az ott ezekre a nyereségekre kivetett adó összegét. E kiigazítás meghatározásakor figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és amennyiben szükséges, a Szerződő Államok illetékes hatóságai tanácskoznak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor az ilyen osztalék abban a Szerződő Államban is adóztatható, amelyben az azt fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett az osztalék hasznosítóját, az így kivetett adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a hasznosító olyan társaság, amelynek közvetlenül vagy közvetve az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka tulajdonában van;

b) minden más esetben az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

A jelen bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékfizetés történik.

3. A jelen cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés a részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból származó jövedelmet - az adóssághóvvelések kivételével -, valamint egyéb olyan társasági jogokból származó jövedelmet jelent, amelyek ugyanazon adózás alá esnek abban az államban, ahol a felosztást végző társaság illetőséggel bír, mint a részvényekből származó jövedelmek.

4. Az 1-2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznosítóját a másik Szerződő Államban, ahol az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államból jövedelmet vagy nyereséget élvez, úgy e másik Állam nem vehet ki adót a társaság által fizetett osztaléokra, kivéve amennyiben ezt az osztalékot

ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, illetve amennyiben az osztalékfizetés alapját képező érdekelttség ténylegesen ebben a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik.

6. Az a társaság, amely illetőséggel bír az egyik Szerződő Államban, a másik Szerződő Államban pedig telephellyel rendelkezik, ebben a másik Államban a nyereségadón felül adózhatató. Az ilyen adó azonban nem haladhatja meg a társaságnak a másik Szerződő Államban adózthatató nyereségének 5 százalékát.

11. Cikk

Kamat

1. Az a kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, ebben a másik Államban adózthatató.

2. Ugyanakkor, az ilyen kamat abban a Szerződő Államban is, ahonnan származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett a kamat hasznhúzója, az így kivetett adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.

3. A jelen cikk 2. bekezdésére tekintet nélkül, az egyik Szerződő Államban keletkezett kamat ebben az Államban adómentes az egészében a másik Állam Kormánya, Jegybankja vagy helyi hatóságai, illetve e Kormány vagy helyi hatóság bármely szervezete vagy ügynöksége által nyújtott, garantált vagy biztosított kölcsönök tekintetében.

4. Az e cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta adóssághoz tartozó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár jogot ad az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, különösen pedig az állampapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, ideértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez és adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat. A jelen cikk tekintetében nem minősül kamatnak a késedelmes fizetés esetén felszámított bírság.

5. Az 1-2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazhatók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznhúzója üzleti tevékenységet folytat a másik Szerződő Államban, ahol a kamat keletkezik, ott levő telephelye révén, illetve ott levő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást üz, és a kamatfizetés alapjául szolgáló adóssághoz tartozó ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

6. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető maga ez az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága, vagy ott illetőséggel bíró személy. Abban az esetben azonban, ha a kamatot fizető személy, akár bír illetőséggel az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik a másik Szerződő Államban, és a kamatfizetés alapját képező adósság e telephellyel vagy állandó bázissal kapcsolatban keletkezik, s a kamatterhek is ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor a kamat abban a Szerződő Államban keletkezőnek tekintendő, ahol ez a telephely vagy állandó bázis van.

7. Ha a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója között, illetve ezek és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és ezek miatt a kamat, ahhoz a követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Az ilyen esetekben a többletösszeg a Szerződő Államok törvényei szerint adózthatató marad, az Egyezmény más rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

[HELYETTESÍTVE az MLI 7. cikk 1 bekezdése által¹] [8. A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a kamatfizetés alapját képező adóssághoz tartozó létrehozásában vagy átruházásában az érintett személy egyedüli vagy egyik fő célja az volt, hogy ezzel a jelen cikk előnyeit kihasználja.]

12. Cikk

Jogdíj

1. Az egyik Szerződő Államban keletkező, és a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett jogdíj e másik Államban adózthatató.

¹ Hivatkozva az Egyezmény 27. cikkét követő szövegdoboz rendelkezéseire

2. Mindazonáltal, az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is adóztatható, ahol keletkezett, ennek az Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a jogdíj hasznosítója, az így kivetett adó nem haladhatja meg a jogdíj bruttó összegének 10 százalékát.

3. Az e cikkben használt „jogdíj” kifejezés magában foglal minden olyan térítést, ami irodalmi, művészeti vagy tudományos munkák, ideértve a számítógépes programok, a mozgófilmek, valamint a televíziós vagy rádiós sugárzásra szánt filmek vagy szalagok, szabadalmak, védjegyek, tervek, modellek, titkos eljárások vagy képletek felhasználásért vagy felhasználási jogáért kerül kifizetésre, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokkal kapcsolatos információ (know-how), illetve ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezés használatáért vagy használati jogáért fizetett összeget.

4. Az 1-2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznosítója, a másik Szerződő Államban, ahol a jogdíj keletkezik, üzleti tevékenységet folytat ott levő telephelye révén, vagy ott levő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jogdíjfizetés alapjául szolgáló jog vagy vagyoni érték ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államban keletkezőnek, ha a kifizető maga ez az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy ott illetőséggel bíró személy. Abban az esetben azonban, ha a jogdíjat fizető személy, akár bír illetőséggel az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik a másik Szerződő Államban, és a jogdíjfizetés alapját képező kötelezettség ezzel a telephellyel vagy állandó bázissal kapcsolatban keletkezik, s a jogdíj terhét is ez a telephely vagy állandó bázis viseli, akkor a jogdíj abban a Szerződő Államban keletkezőnek tekintendő, ahol ez a telephely vagy állandó bázis van.

6. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznosítója között, illetve ezek és egy harmadik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj, ahhoz a felhasználáshoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után a jogdíjat fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a jogdíj hasznosítója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Az ilyen esetekben a többletösszeg a Szerződő Államok törvényei szerint adóztatható marad az Egyezmény más rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

[HELYETTESÍTVE az MLI 7. cikk 1 bekezdése által²] [7. A jelen cikk rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a jogdíjfizetés alapját képező jogok létrehozásában vagy átruházásában az érintett személy egyedüli, vagy egyik fő célja az volt, hogy ezzel a jelen cikk előnyeit kihasználja.]

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott, és a másik Szerződő Államban lévő ingatlan vagyonának, illetve olyan társaságok részvényeinek vagy az érdekeltség más formáinak elidegenítéséből származó nyeresége, amely társaságok eszközei túlnyomó részben ilyen vagyontárgyakból állnak, ebben a másik Szerződő Államban adóztathatók.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelyének üzleti vagyonát képezi, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban kifejtett szabad foglalkozása célját szolgálja, ideértve az ilyen telephely vagy állandó bázis (önmagában vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből származó nyereséget, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi vagy közúti szállító járművek, vagy az ilyen hajók, légi vagy közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

4. Minden olyan vagyon elidegenítéséből származó nyereség, ami nem tartozik az 1., 2. vagy 3. bekezdés hatálya alá, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

² Hivatkozva az Egyezmény 27. cikkét követő szövegdoboz rendelkezéseire

Szabad foglalkozás

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró magánszemély olyan jövedelme, amelyet szabad foglalkozásból vagy más önálló tevékenységből élvez, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenységet a másik Szerződő Államban végzik, és

a) a jövedelem a magánszemélynek a másik Szerződő Államban számára rendszeresen rendelkezésre álló állandó bázisnak tudható be; vagy

b) ha ez a magánszemély a másik Szerződő Államban összesen több mint 183 napot tartózkodik bármely összefüggő 12 hónapos időszak alatt.

Ilyen esetekben a tevékenységnek betudható jövedelem ebben a másik Államban is adóztatható a 7. Cikkben, a vállalkozási nyereség megállapítására, illetve a telephelynek betudható nyereségre vonatkozó elvekhez hasonló elvek alapján.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés a jelen cikkben magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, oktatási vagy nevelési tevékenységeket, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartása mellett, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkából származó jövedelme csak az először említett Államban adóztatható, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

a) a kedvezményezett a másik Államban bármely összefüggő 12 hónapos időszakon belül nem tartózkodik összesen 183 napnál hosszabb ideig; és

b) a térítést olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa fizeti.

3. Tekintet nélkül a jelen cikk fenti rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkából származó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a hajót, légi vagy közúti szállító járművet üzemeltető vállalkozás illetőséggel bír.

16. Cikk

Igazgatói díjak

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy igazgatói díja vagy más hasonló térítés, amelyet olyan minőségében kap, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, e másik Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14-15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró előadóművész, úgymint színpadi, film-, rádió- vagy televíziós művész, zenész vagy sportoló élvez, ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenysége révén, e másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben a művész vagy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy sportolónak magának, hanem egy más személynek kell betudni, úgy ez a

jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban az Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejtette.

3. Az 1-2. bekezdés rendelkezéseire tekintet nélkül, a jelen cikkben említett jövedelem adómentes abban az Államban, ahol az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejtette, feltéve, hogy e tevékenységet jelentős részben az egyik vagy a másik Szerződő Állam közpénzeiből támogatják, illetve ha a tevékenység kifejtésére a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretein belül kerül sor.

18. Cikk

Nyugdíjak és egyéb kifizetések

1. A 19. Cikk 2. bekezdése rendelkezéseinek fenntartása mellett, az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi nem önálló munkára tekintettel fizetett nyugdíj, illetve hasonló térítés, valamint az ilyen illetőséggel bíró személynek fizetett évjáradék csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az „évjáradék” kifejezés olyan meghatározott összeget jelent, amelyet rendszeresen, meghatározott időközönként, egy életen keresztül, vagy megállapított, illetőleg megállapítható időszakon keresztül fizetnek olyan kötelezettség alapján, amely pénz vagy pénzérték megfelelő és teljes ellenszolgáltatásaként jár.

3. A tartásdíj és más hasonló összegek (ideértve a gyermektartást is), amelyek az egyik Szerződő Államban keletkeznek, és amit a másik Szerződő Államban illetőséggel rendelkező személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztathatók.

19. Cikk

Közzolgálat

1. *a)* A nem nyugdíj jellegű térítés, amit az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy magánszemélynek az ezen Államnak, politikai egységnek vagy helyi hatóságnak végzett szolgálataiért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal, ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben a másik Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban illetőséggel bír, és

(i) ennek a másik Szerződő Államnak állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítésének céljából szerzett illetőséget e másik Szerződő Államban.

2. *a)* Az a nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet, illetve amely az ezek által létrehozott alapokból kerül kifizetésre valamely magánszemélynek ezen Állam, politikai egység vagy hatóság számára végzett szolgálataiért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal, az ilyen nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ott illetőséggel bír, és annak állampolgára.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók mindazon térítésekre és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott vállalkozási tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatokért fizetnek.

20. Cikk

Tanulók, gyakornokok, tanárok és kutatók

1. Az a magánszemély, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, és aki ideiglenesen tartózkodik ebben az Államban elsődlegesen az alábbi célból:

a) egyetemi tanulmányok vagy más elismert oktatási intézményben folytatott tanulmányok végzése ebben az Államban;

b) olyan szakképzés, amelynek elvégzése valamely hivatás vagy szakma végzéséhez szükséges ebben az Államban adómentességet élvez az olyan külföldről érkező kifizetések tekintetében, amelyek létfenntartását, illetve oktatását vagy képzését szolgálják.

2. Az 1. bekezdésben említett adómentesség csak arra az időre vonatkozik, amely általában szükséges ahhoz, hogy az illető elvégezhesse tanulmányait, illetve megszerezhesse szakképesítését, azzal a megkötéssel azonban, hogy a szakképzésen való részvételre adott adómentesség időtartama 5 évnél hosszabb nem lehet.

3. Az oktatási vagy tudományos kutatási tevékenységért kapott térítés olyan személy esetében, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban tudományos kutatás vagy egyetemi, illetve más elismert oktatási intézményben való tanítás céljából tartózkodik, az először említett Államban adómentességet élvez az először említett Államba történő megérkezésétől számított két évet meg nem haladó időszakra.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmei, amelyekkel a jelen Egyezmény előző Cikkei nem foglalkoznak, bárhol keletkezzenek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem vonatkoznak a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyomból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, ha a jövedelem egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban ott levő telephelye révén üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ott levő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetekben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

IV. Fejezet

A VAGYON ADÓZTATÁSA

22. Cikk

Vagyon

1. A 6. Cikkben említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képezi, és a másik Szerződő Államban fekszik, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az olyan ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás céljára rendelkezésre álló állandó bázishoz tartozik, ebben a másik Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy tulajdonát képező és nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi- vagy közúti szállító járművekből álló vagyon, illetve az ilyen hajók, légi- vagy közúti szállító járművek üzemeltetésének célját szolgáló vagyon csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

V. Fejezet

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉNEK MÓDSZEREI

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Magyarország esetében a kettős adóztatás elkerülése az alábbiak szerint történik:

a) amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény értelmében a Kazah Köztársaságban adóztatható, a Magyar Köztársaság, a b)-c) pontok rendelkezéseinek fenntartása mellett ezen jövedelmet vagy vagyont mentesíti az adóztatás alól;

b) amennyiben a Magyar Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelemtételt élvez, amelyek a 10-12. Cikk rendelkezéseinek értelmében Kazahsztánban adóztathatók, a Magyar Köztársaság megengedi az e jövedelmekre kivetett adó összegéből a Kazahsztánban fizetett adónak megfelelő összeg levonását. Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt kiszámított adónak azt a részét, amely a Kazahsztánból élvezett ezen jövedelemre vagy vagyonra esik;

c) amennyiben a jelen Egyezmény bármely rendelkezése szerint a Magyarországon illetőséggel bíró személy jövedelme vagy vagyona Magyarországon mentesül az adóztatás alól, a Magyar Köztársaság mindazonáltal figyelembe veheti az adóztatás alól mentesített jövedelmet vagy vagyont az illetőséggel bíró személy fennmaradó jövedelmének vagy vagyonának adója kiszámításakor.

2. Kazahsztán esetében a kettős adóztatás elkerülése az alábbiak szerint történik:

a) amennyiben a Kazah Köztársaságban illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely az Egyezmény értelmében a Magyar Köztársaságban adóztatható, Kazahsztán megengedi:

(i) az ott illetőséggel bíró személy jövedelemadójából a Magyarországon fizetett jövedelemadónak megfelelő összeg levonását,

(ii) az ott illetőséggel bíró személy vagyonadójából a Magyarországon fizetett vagyonadónak megfelelő összeg levonását.

Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt kiszámított adónak azt a részét, amely a Magyarországról élvezett ilyen jövedelemre vagy vagyonra esik;

b) amennyiben egy Kazahsztánban illetőséggel bíró személy jövedelme vagy vagyona az Egyezmény bármely rendelkezésének értelmében kizárólag Magyarországon adóztatható, Kazahsztán e jövedelmet hozzászámíthatja az adóalaphoz, de csak abból a célból, hogy a Kazahsztánban adóztatható egyéb jövedelmekre vagy vagyonra kivetendő adó mértékét megállapítsa.

VI. Fejezet

KÜLÖNLEGES RENDELKEZÉSEK

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vehetők olyan adózás vagy azzal kapcsolatos kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint amelynek e másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között alá vannak, vagy alá lehetnek vetve. E rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, azokra a személyekre is vonatkozik, akik nem bírnak illetőséggel az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Azon hontalan személyek, akik az egyik Szerződő Államban illetőséggel bírnak, egyik Szerződő Államban sem vehetők olyan adózás vagy ezzel kapcsolatos kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint amelynek az illető Állam állampolgárai hasonló körülmények között alá vannak, vagy alá lehetnek vetve.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebb módon ebben a másik Államban, mint e másik Állam vállalkozásai hasonló körülmények között.

4. Kivéve azokat az eseteket, amelyek a 9. Cikk 1. bekezdése, a 11. Cikk 7. bekezdése, illetve a 12. Cikk 6. bekezdése alá tartoznak, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, jogdíj vagy más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének meghatározásakor ugyanolyan feltételek mellett vonható le, mintha az először említett Államban illetőséggel rendelkező személynek került volna kifizetésre. Hasonképpen, az egyik Szerződő Állam vállalkozásának tartozása a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy felé az ilyen vállalkozás adóztatható vagyonának meghatározásakor ugyanolyan feltételek mellett vonható le, mintha az az először említett Államban illetőséggel bíró személy felé állna fenn.

5. Az e cikkben foglaltak semmilyen módon sem értelmezhetők úgy, mintha bármely Szerződő Államot köteleznék arra, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek olyan kedvezményeket, mentességet vagy adócsökkentést biztosítson, mint amit a saját Államában illetőséggel bíró személyeknek biztosít.

6. A jelen cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, valamennyi fajtájú és megnevezésű adóra kiterjednek.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Amennyiben valamely személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy vezethetnek, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, ezeknek az Államoknak a hazai törvényei által nyújtott jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjeszheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, illetve, ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, azon Szerződő Állam illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezménynek nem megfelelő adózást eredményező intézkedésre vonatkozó első bejelentést követő három éven belül kell előterjeszteni.

2. Amennyiben az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja, s egymaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával való kölcsönös egyeztetés alapján rendezze az ügyet, hogy az Egyezménnyel összhangban nem lévő adóztatás elkerülhető legyen. Az így elért megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályai által előírt határidőkre való tekintet nélkül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyeztetéssel kísérlik meg feloldani az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatban felmerült nehézségeket vagy kétségeket. Hasonképpen módjukban áll a kölcsönös egyeztetés a kettős adóztatás elkerülésére az olyan esetekben, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlen kapcsolatba léphetnek egymással annak érdekében, hogy a fenti bekezdéseknek megfelelően megegyezésre jussanak. Amennyiben célszerűnek látszik a megegyezés eléréséhez a szóbeli véleménycsere, ilyen tárgyalásokra sor kerülhet a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselői között.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az Egyezmény rendelkezéseinek végrehajtásához, illetve az Egyezmény alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályaik végrehajtásához - amennyiben ezek nem ellentétesek az Egyezménnyel - szükséges tájékoztatást megadják egymásnak. A tájékoztatáscserét az 1. Cikk nem korlátozza. Az egyik Szerződő Állam által kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kell kezelni, mint az illető Állam belső jogszabályai alapján szerzett információkat, és az csak az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésében, beszédésében, illetve az ezekkel kapcsolatos peres eljárásban vagy a jogorvoslatok elbírálásában részt vevő személyek és hatóságok (ideértve a bíróságokat és a végrehajtó szerveket) előtt fedhető fel. E személyek és hatóságok ezen információkat csak célokra használhatják fel. Nyilvános tárgyalásokon, illetve ítéletekben a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmiképp sem értelmezhetők úgy, mintha az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan adminisztratív intézkedések hozatalára, amelyek ellentétesek ezen, vagy a másik Szerződő Állam jogrendjével, illetve közigazgatási gyakorlatával;

b) hogy olyan információt szolgáltatson, amely nem beszerezhető ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogrendjében, illetve a közigazgatás szokásos rendjében;

c) hogy olyan információt szolgáltatson, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, titkos eljárást fedne fel, vagy amelynek nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztségviselők

A jelen Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselők tagjait, illetve a konzuli tisztviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások alapján megillető adózási kiváltságokat.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

**AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK
MEGAKADÁLYOZÁSA
(fő célt tesz rendelkezések)**

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről – az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével – megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelne a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

VII. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbi napján lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

b) az egyéb jövedelemadók, valamint a vagyoadók tekintetében azokra az adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1-jén vagy azt követően kezdődő adózási évekre vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, amíg azt az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Bármelyik Szerződő Állam az Egyezményt diplomáciai úton felmondhatja, amely szándékáról a másik Szerződő Államot az Egyezmény hatálybalépését követő öt év lejártá után kezdődő bármely naptári év vége előtt hat hónappal köteles értesíteni. Ilyen esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítést követő év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

b) az egyéb jövedelemadók, illetve a vagyoadók tekintetében az értesítést követő naptári év január 1-jével vagy az után kezdődő adózási évekre.

Ennek hiteléül a megfelelő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült Budapesten, 1994. december 7. napján, két eredeti példányban, magyar, kazah, orosz és angol nyelven, valamennyi szöveg egyaránt hiteles. Értelmezésbeli eltérés esetén az angol szöveg az irányadó.